

Premijerski sat – 18. decembar 2019.

Klub poslanika Demokratske partije socijalista Crne Gore
Filip Vuković

POSLANIČKO PITANJE

Gotovo nepodijeljeno je mišljenje da je dinamičan ekonomski rast u savremenom svijetu praktično nemoguć bez razvijenog energetskog sektora, koji garantuje pouzdanu i prijemčivu isporuku energije i energenata građanima i privredi.

Kako ocjenujete stanje u crnogorskoj energetici danas? Da li rezultati kojima svjedočimo garantuju da će ovaj sektor u skorijoj budućnosti biti jedan od pokretača još snažnijeg rasta naše ekonomije?

ODGOVOR

Gospodine predsjedniče,
uvaženi potpredsjednici,
generalni sekretare,
uvaženi poslaniče Vuković,

Dozvolite mi da, na samom početku, podijelim jedan novi podatak, koji će ponajbolje ilustrovati rezultate višegodišnjeg predanog rada u oblasti energetike.

Na prvoj godišnjoj aukciji za dodjelu prekograničnih prenosnih kapaciteta između Crne Gore i Italije, održanoj prošle nedjelje, Crnogorski elektroprenosni sistem ostvario je prihod od bezmalo 3 miliona eura, za samo 70 od ukupno pripadajućih 200 MW prenosnog kapaciteta.

Ovaj fenomenalan finansijski rezultat, samo je ilustracija vrijednosti koje kreiramo u domaćoj energetici posljednjih godina. No, važnija od trenutne dobre zarade je činjenica da je Crna Gora zadobila snažnu i direktnu vezu sa zapadnoevropskim energetskim tržištem.

Dakle, poruka je jasna – nema razvoja u izolovanim nacionalnim okvirima. Posebno ne za malu državu na Balkanu. Biti dio evropskog energetskog lanca nije više naša ambicija, nego realnost.

Za Crnu Goru od ovog trenutka nema više bojazni od poremećaja na tržištu energije Jugoistočne Evrope.

Rizik od realnih i vještačkih nestašica, praktično je eliminisan kroz vezu sa evropskim energetskim tržištem.

No, osim fascinantnih podataka o gotovo milijardu eura vrijednom projektu, koji je Crna Gora uspješno realizovala u partnerstvu sa italijanskim kopnjom Terna, posebno raduje dokazana sposobnost našeg CGES-a. Oni su potvrda da je domaća struka i znanje spremno da se ravnopravno takmiči sa evropskim gigantima.

Ali, to nije sve u domenu našeg energetskog napretka.

Posebno mjesto zauzimaju novi proizvodni objekti.

Poslije višedecenijske stagnacije, novi izvori, uspostavljeni u 2019. godini, obezbijediće preko 10% ukupno proizvedene električne energije.

A završetak velikih, ranije započetih projekata, prati i priprema novih. Odbor direktora EPCG nedavno je usvojio petogodišnji plan investicija, koji obuhvata ulaganja ukupne vrijednosti od oko 700 miliona eura.

Tu su rekonstrukcije postojećih objekata, ali još važnije novi projekti kao što su solarna elektrana Briska gora, vjetroelektrana Gvozd, hidroelektrane Komarnica, dodatnog agregata na Perućici, a postoje i novi planovi za Kruševu na primjer.

Paralelno, odabran je investitor za novu vjetroleketranu na Brajićima, investiciju vrijednu oko 100 miliona eura, a u pripremi su i tenderi za zakup državnog zemljišta za potrebe gradnje dodatnih solarnih elektrana.

Sve ovo ostvaruje se bez centra finansijskog podsticaja. Dakle, pozivi koje smo raspisivali u mandatu ove Vlade, ne sadrže ni premije ni garantovane podsticajne cijene. Crnogorska energetika sazrela je do nivoa na kojem do reputabilnog partnera i investitora dolazimo na čisto tržišnim principima.

U tom smislu, poslaniče Vukoviću,

Rekao bih da će energetika zaista biti jedan od pokretača još dinamičnijeg rasta naše ekonomije, kako ste i sami rekli, svake ekonomije u svijetu.

Ova oblast danas mladim ljudima nudi kvalitetna i atraktivna radna mjesta u struci. Djelatnost koja svojim snažnim investicionim ciklusom pokreće i druge razvojne perspektive.

Ali želim da svi u lancu odlučivanja, od Vlade i Ministarstva ekonomije, preko EPCG i njenih preduzeća, budu na visini datih zadataka, kako bismo došli do željenog nivoa, kvaliteta i prijemčivosti usluge.

To ne treba da krijemo i od toga ne smijemo da se plašimo – ni donosioci odluka, ni rukovodoci ni izvršioci. Zato je posebno važno da CEDIS brzo i efikasno napreduje u poduhvatu koji smo zajednički inicirali – intenzivnoj revitalizaciji distributivne mreže.

Krenulo se sa sjevera i ruralnih područja, ali svjedoci smo da kvalitet napajanja nije optimalan ni u prigradskim naseljima, pa čak ni u pojedinim gradskim jezgrima.

Već započetih 80 miliona eura ulaganja u ove svrhe, neće biti kraj tog procesa. To mora i biće program u godinama koje slijede, sve dok svako crnogorsko domaćinstvo i svaki privredni subjekt, ne dobiju evropski kvalitet energije.

Želim da poručim da je zadatak CEDIS-a da svaka kuća, u selu ili planini, u kojoj se makar i periodično živi, dobije struju. I zbog tog pojedinca i porodice, ali zbog poruke – da i drugi treba da ostanu na svojim imanjima, i da im se vraćaju. To je jedna od humanih dimenzija regionalnog razvoja!

Crna Gora je ekološka država, ali i mediteranska zemlja, koja je izložena izraženom uticaju klimatskih promjena, i dužna je da osavremeni svoje razvojne planove, i fokusira se na obnovljive izvore.

Poštovani poslaniče,

Crnogorska energetika je prešla dug put od vremena s početka ovoga vijeka, kada je godišnje samo na uvoz električne energije davala gotovo po cijelu jednu današnju ratu kredita za autoput, do momenta u kojem spremno dočekuje investicioni ciklus iste vrijednosti, koji će se finansirati iz ostvarenih prihoda, bez centa javnog novca.

Prešli smo put od regionalno sporednog činioca – do zemlje koja sad predstavlja vrata cijelog regiona prema zapadnoevropskom tržištu. Put od neslavnog rekordera u gubicima na mreži – do države sa najboljom pokrivenošću pametnim brojilima u Evropi.

Zato sam uvjeren da će i kroz redovne aktivnosti Ministarstva ekonomije, ali i kroz naše druge politike, poput strategije pametne specijalizacije, ovaj sektor u najskorije vrijeme donijeti brojna nova kvalitetna radna mjesta, i otvoriti još intenzivnija investiciona ulaganja.

Zahvaljujem se na pažnji.

Klub poslanika Demokratskog fronta

Nebojša Medojević

POSLANIČKO PITANJE

Da li Vi i Vaša Vlada podržavate i da li ste spremni da sprovedete međunarodne obaveze države Crne Gore koje proističu iz:

- 1) *Rezolucije Parlamentarne skupštine Savjeta Evrope br.1481 o osudi zločina totalitarnih komunističkih režima. Parlamentarna skupština Savjeta Evrope na zasjedanju održanom 23 – 27. januara 2006. godine na predlog kluba Evropske narodne stranke, usvojila je ovu Rezoluciju, osuđujući zločine totalitarnih komunističkih režima, čijim žrtvama je iskazano saučešće, razumijevanje i priznanje.*
- 2) *Rezolucija Evropskog parlamenta o evropskoj savjeti i totalitarizmu usvojene 2.aprila 2009. godine, kojom je EP odao priznanje svim žrtvama totalitarnih i nedemokratskim režima Evrope?*

Obrazloženje ču dati na sjednici.

Odgovor tražim i u pisanoj formi.

ODGOVOR

Poslaniče Medojeviću,

Da ste ostali makar u ovoj fazi u okviru pitanja koje ste postavili ne biste ušli u rizik da obrazlažući ovo pitanje i, naravno, njegovu kompleksnost i značaj po demokratiju i ljudske slobode, ne bi sami sebe eliminisali kao kredibilnog aktera ove priče.

Gоворили сте о томе да се у тоталитарним и недемократским режимима етикетира и обилježava, а онда и суди, а Ви сте данас баš то урадили на веома пластичан и директан начин. Етикетирали, обилježili и на крају осудили, што је упротивно ономе о чему сте имали намјеру да поводом овог пitanja отворимо, и ја био spreman за то, и наравно том ћу задатку и одговорити. И друго, мада вјерујем да ћемо nastaviti касније. Ви сте још једну ствар, или сте previdjeli критикујући комунистички систем, критикујући комунисте их svrstali praktično nosioce fašističke ideologije i fašističkih pravila i standarda a ne antifašističke ideologije i antifašističkog покreta. Говорим о ономе што сте Ви рекли.

Иако сте у обrazloženju pokazали шта је zapravo циљ и смисао Ваše приče о међunarodном праву, rezолуцијама и демократији, ја ћу ipak u односу на поставljено пitanje dati odговор лишен политиканства, како и прiliči.

Ali, prije тога, ваžno је да обновимо сазнанја о теорији државе и права, са освртом на државу у којој је Црна Гора била самостална република.

У политичким наукама постоји висок степен сагласности око тога шта су тоталитарни системи. Југословенски социјализам, нарочито након рaskida sa Staljinom, i увођења tzv. социјалистичког самоправљања, i усвајања несврстane спољне политike, u kredibilnoj političkoj literaturi uglavnom nije svrstavan u totalitarizam. То Ви треба да znate a u nastavku ћу Vam reći i autore takvih publikacija.

Дакле, за политичку науку никада nije bilo sporno da se radi o jedнопартијском систему nerazvijene демократије, ali su stvaranje економског modela tržišnog социјализма, потпuna слобода путовања i rada u иностранству, одбојan stav prema sovjetskom комунизму, отворенost за западне културне i civilizacijske uticaje i нарочито спољно-politička оријентација земље, učinili da je Titova Jugoslavija posmatrana prije kao autoritarni nego totalitarni sistem.

Vratimo se sada na rezолуције које споминjete.

Strpljenja посланиче Radunoviću, znam da Vam je оvo osjetljivo.

Parlamentarna skupština, посланиче Medojeviću, Savjeta Evrope usvojila je 25. januara 2006. godine rezолуцију 1481/2006, којом је Savjet Evrope oštro осудио злочине тоталитарних комунистичких режима i масовна kršenja ljudskih prava.

Od 317 посланика, за rezолуцију је гласало 99, против су била 42, dok se 12 посланика уздрžalo од гласања, a 164 посланика, dakle više od половине, nijesu приступила гласању. I da Vas podsjetim, rezолуције se никад не ratifikuju, to valjda bi trebalo da znate.

Ваžno је imati u виду да је у vrijeme усвајања поменуте Rezolucije, januara 2006, Црна Гора i dalje била dio државне zajednice sa Сrbijom, па se, samim tim, formalno-pravno ne može smatrati samostalnom потписnicom Rezolucije. Сlušate li me посланиче? Naučite nešto.

Ali o наšем суštinskom prihvatanju демократских тековина ћемо razgovarati u nastavku dijaloga, i то сте најавили.

Дакле, dalje na inicijativu Evropskih социјалдемократа, 02. aprila 2009. године, Evropski parlament usvojio je Deklaraciju o Evropskom danu сjećanja на žrtve svih totalitarnih i

autoritarnih režima. Crna Gora je, naravno, bila dio tog procesa i podržala usvajanje Deklaracije.

Naša zemlja je dio svjetskog demokratskog civilizacijskog korpusa, i država članica Ujedinjenih nacija, poslaniče Medojeviću, koja dokazano podržava temeljna ljudska i građanska prava u skladu sa Poveljom UN.

Takođe, u pristupnom procesu Evropskoj Uniji, Crna Gora prihvata sva temeljna dokumenta EU i stavove njenih relevantnih institucija. Pored toga, zvanična Crna Gora u kontinuitetu osuđuje zločine totalitarizma. Dijelimo i sud o naučnom pristupu istoriji koji na evropskom kontinentu podiže branu za stvaranje novih formi totalitarizma.

Zbog toga baš na ovom pitanju, pored totalitarizma, želim da se dotaknem i monopolizma i monopola, kao suštaj suprotnosti demokratskog i slobodnog društva.

Stvaranje monopola u svim sferama društvenih odnosa ograničava slobode i prava građana. Tako su politički ili vjerski monopoli, odnosno pokušaji njihovog uspostavljanja, zapravo anticivilizacijski, retrogradni i antievropski.

A imajući pred sobom istorijske činjenice i tešku i nepravednu sudbinu Crne Gore, oni su za stepenicu i gori i opasniji od pomenutih.

Jednostavno, oni su – uzurpatorski.

Nažalost, često smo prethodnih decenija bili u prilici da svjedočimo političkoj i ideološkoj retorici koja je išla u prilog reviziji istorijskih istina, odnosno u prilog stavovima koji su suprotni preporukama rezolucija na koje se pozivate.

Za razliku od politike vašeg stranačkog saveza, državna politika Crne Gore je uvijek motivisana očuvanjem multietničke i multikonfesionalne tolerancije, i pomirenja. I to u svim njegovim oblicima i formama, uključujući, naravno, i vjerski.

Jednom riječju – osiguranjem jednakih prava za sve njene građane.

Hvala na pažnji i očekujem da nastavimo dijalog.

Klub poslanika Socijaldemokratske partije
Raško Konjević

POSLANIČKO PITANJE

Poštovani predsjedniče Vlade,

Od oko 125.000 penzionera, njih skoro 10% prima minimalnu penziju u iznosu od 125 eura. Minimalna penzija u Crnoj Gori je najmanja u regionu. Iz tih, kao i drugih razloga, dva Sindikata su zajednički nastupila kroz socijalni dijalog sa Vladom kako bi se usvojile izmjene i dopune Zakona o PIO. Socijalni savjet usvojio je usaglašene izmjene i dopune tog Zakona sredinom ove godine. Lideri dva Sindikata, zatražili su nakon usvajanja na Socijalnom savjetu da Vlada po hitnoj proceduri usvoji i uputi taj predlog Zakona Parlamentu na dalju proceduru.

Zašto i pored izjava ministra Purišića i potpredsjednika Vlade Simovića da su pregovori sa Sindikatom bili uspješni, ministar Simović i ministar Purišić taj prijedlog zakona drže „u fioci”?

Da li je Budžetom za 2020.godinu predviđena implementacija rješenja iz prijedloga Zakona o PIO koji je usvojio Socijalni savjet? Zašto Vlada, i ako je Programom rada bilo predviđeno da taj Zakon bude usvojen u drugom kvartalu, to nije uradila, ako znamo da je tekst medu socijalnim partnerima usaglašen i usvojen na Socijalnom savjetu? Da li je Vlada za 2020.godinu predvidjela finansijska sredstva za implementaciju rješenja iz ovog Zakona?

ODGOVOR

Bojim se, poslaniče Konjeviću, da sve u vezi sa ovim Zakonom nijeste baš najbolje razumjeli, jer ovaj Zakon se ne tiče samo sadašnjih penzionera, odnosno rad na ovom Zakonu ne obuhvata one probleme koji se tiču sadašnjih penzionera, već pretežno i najznačajnije budućih penzionera. To je suština ove reforme. Drugo, takođe ste predvidjeli jednu okolnost važnu kada su u pitanju ovi zakoni i ovaj Zakon, posebno Zakon o radu da se on usaglašava sa socijalnim partnerima. To nije samo naša politička i profesionalna obaveza nego i zakonska obaveza. Dakle, dok sve tri strane ne usaglase pristup svakom rješenju zakon ne može ili ne bi trebalo biti proslijeden na rad i Vladi i Parlamentu. Vjerujem da ste to imali u vidu, ali da ste to zaboravili da kažete i mislim da je jedan dobar Vaš pristup ovom pitanju ipak izgubio na neki način u smislu i značaju zbog očekivanih desetak ili dvadeset više glasova na osnovu obrazloženja koje ste dali.

Dakle, raduje me što i pored kritičkog tona prepoznajete da Vlada i socijalni partneri imaju kvalitetan socijalni dijalog. I zaista mislim jedan od najboljih, ne u regionu, nego i u Evropi. Ne zbog toga što ja to kažem, nego zbog toga što su nam to rekli Evropljani. O ovom Zakonu su zajedno u Evropskoj uniji u Briselu razgovarali predstavnici sva tri socijalna partnera. Takvog primjera nije bilo osim u Crnoj Gori.

Reći će vam i da se on konstantno unapređuje uvažavajući potrebe zaposlenih i poslodavaca, čime se obezbjeđuje bolji status naših zaposlenih, ali i konkurentniji poslovni ambijent.

I sam nerijetko nastojim da lično i neposredno doprinosim iznalaženju kvalitetnih rješenja i na normativnom planu, ali i u samoj implementaciji.

Na sastanku koji sam krajem prošlog mjeseca imao sa rukovodstvom Unije slobodnih sindikata i Saveza sindikata Crne Gore, usaglašavali smo odredbe Zakona o radu i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Tom opredjeljenju aktivan doprinos dali su i potpredsjednik Vlade Milutin Simović i ministar rada i socijalnog staranja Kemal Purišić koje na žalost potpuno pogrešno i u negativnom kontekstu interpretirate u vezi sa radom na zakonu o penzijskom i invalidskom osiguranju.

Takođe, dijalog Vlade i premijera sa socijalnim partnerima seže i korak dalje, pa sam u decembru prisustvovao i sjednici Socijalnog savjeta. U ovom važnom tijelu postignut je visok stepen saglasnosti u vezi svih otvorenih pitanja.

Zajednički smo ocijenili da je naša zemlja primjer, kao što sam rekao, ekonomski i socijalno odgovornog društva – ne samo u okruženju već i šire – i da dijalog treba dalje unapređivati sa

ciljem još snažnijeg partnerstva među socijalnim partnerima, i najoptimalnijih rješenja koja istovremeno znače bolji život naših penzionera i naravno naših zaposlenih.

Socijalni savjet tog dana razmatrao je izmjene i dopune Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju. Na sjednici je bilo rasprave i o konkretnim rješenjima. Zaključeno je da se u narednom period dijalog nastavi a rad intenzivira. Ta rasprava i taj dijalog je bio veoma odgovoran, kompleksan i težak, ali kao što sam rekao ozbiljnih i odgovornih partnera, da se dođe do održivog rješenja.

Toliko o vašoj konstataciji da se „prijedlog zakona drži u fioci.”

No, kad se važna i životna pitanja koriste u svrhu dnevnog političkog oportuniteta, takav pristup nikome u Crnoj Gori neće donijeti dobro – ni penzionerima, ni zaposlenima, ni poslovnoj zajednici.

Uvaženi poslaniče Konjeviću,

Penzijski sistem Crne Gore predstavlja važan dio njenog ekonomskog, finansijskog i socijalnog sistema. Živimo u uslovima starenja stanovništva, negativnih demografskih trendova, nepovoljnog odnosa između broja osiguranika i broja korisnika prava na penziju.

Održivost penzijskog sistema i adekvatnost penzijskih davanja su izazovi sa kojima se susrijeće ne samo Crna Gora, već i veliki broj drugih država u svijetu, bez obzira na nivo njihovog društvenog i ekonomskog razvijta. Vidite gospodine Konjeviću šta se dešava u Francuskoj baš na pitanju reformi ovog zakonodavstva gdje su rješenja rigidnija u odnosu na ona koja mi predlažemo.

Stoga smo postupku Izmjena i dopuna Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju pristupili posvećeno, stručno i analitično, uz učešće socijalnih partnera i predstavnika organizacije penzionera u svim fazama njegove izrade.

Na takav način smo nastavili, transparentno i partnerski, tokom cijele dvomjesečne javne rasprave. Održano je više okruglih stolova, kao i niz dodatnih razgovora i sastanaka sa sindikatima na kojima je dogovoren kompromis o bitnim rješenjima, zaključno sa sjednicom Socijalnog savjeta kojoj sam prisustvovao.

Ovaj Dom u narednom periodu očekuje obiman rad i rasprava o ne malom broju zakona, počev od Zakona o radu.

Kada je u pitanju Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, treba svi da znamo da smo na njemu radili cijele godine, da to i danas činimo, i da će se rad posvećeno nastaviti i u idućoj godini. Odgovornost i posvećenost u pristupu moraju biti ispred brzine, jer je donošenje ovog zakona istovremeno i rješavanje pitanja nediskriminacije, pitanja ukupnog položaja i statusa naših penzionera kao najstarijih i najzaslužnijih članova našeg društva što sam rekao na početku.

Predlogom zakona o budžetu za 2020. godinu, koji je u skupštinskoj proceduri, nijesu predviđena sredstva za implementaciju zakona o izmjenama i dopunama Zakona o penzijskom

i invalidskom osiguranju, već su sredstva predviđena kod Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, u skladu sa važećim Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju.

U zavisnosti od konačnih rješenja u tekstu zakona, kao i dinamike razmatranja i usvajanja, a potom i početka primjene, Vlada će obezbijediti eventualno nedostajuća sredstava za potrebe njegovog sprovođenja.

Na kraju, poslaniče Konjeviću, pored redovnosti u isplati penzija, prosječna penzija u Crnoj Gori koja trenutno iznosi 287,95 eura. U poređenju sa zemljama u okruženju jedino je niža od prosječnih penzija u članicama Evropske unije – Sloveniji i Hrvatskoj.

Dakle, niti je najniža penzija jedini parametar penzionerskog standarda, niti je stanje onakvo kako se želi predstaviti. Nego je crnogorska prosječna penzija veća i od one u Srbiji, Bosni i Hercegovini, Makedoniji, Republici Srpskoj i na Kosovu.

Svake godine izdvajaju se i značajna finansijska sredstva za programe podrške penzionerima, i to najviše onima sa najnižom penzijom.

Pored direktnе pomoći za rješavanje stambenih pitanja, u 2019. godini penzionerima sa najnižim primanjima obezbijeđeno je 300 hiljada eura, dok je za subvencionisanje odmora i oporavka penzionera opredijeljeno preko pola miliona eura.

Za nabavku zimnice pod povoljnijim uslovima obezbijeđeno je preko 300 hiljada eura, a za klubove penzionera samo za jednu godinu, obezbijediće se 50 hiljada eura.

Dakle, poslaniče Konjeviću, kao što ste čuli, a vjerujem i da razumijete, mi na ovom zakonu intenzivno radimo u tripartitnom dijalogu. Naša ambicija je ozbiljna, kao ozbiljne Vlade, a izuzetno sam zadovoljan što takvu ambiciju i pristup imaju naši socijalni partneri. Doći ćemo do zakona koji neće promovisati diskriminaciju, nego jednakost, vjerujem, zakona koji će podsticati da se (**prekid na snimku**) rada ostane duže, a ne kraće i da na taj način Crna Gora ima i ljudski neophodan potencijal za sveukupan razvoj i bolji standard. Ovo nije pitanje iznosa, ovo nije pitanje politike, ovo je pitanje sistema na duži rok, održivog sistema. I kao što sam rekao sa ovim se ne mučimo samo mi, nego razvijene zemlje. Vidjeli ste kako je to teklo u Hrvatskoj, ovih dana vidite kako to teče u Francuskoj, a vjerujem da ste vidjeli kako je to bilo u Brazilu

Hvala na pažnji.

**Klub poslanika Bošnjačke stranke, koalicije „Shqiptaret te vendosur – Albanci odlučno“ – Forca, DUA i AA i Hrvatske građanske inicijative
Genci Nimanbegu**

POSLANIČKO PITANJE

U kojoj fazi se nalazi i dokle se stiglo sa realizacijom: izgradnje (planiranja/projektovanja) vodovoda a time rješavanja vodosnabdijevanja područja Krajine u opštini Bar, rekonstrukcije putnog pravca Vladimir – Ostos kao i izgradnja i otvaranje graničkog prelaza Skje (Ckla), Crna Gora – Zogaj, Albanija sa pristupnim putevima?

Da li će bilo koji od ovih projekata biti realiziran u 2020. godini? Ako ne, kada se planiraju? Da li opština Bar ima isti pristup u razvoju za sva svoja područja ili će ignorirati i zapostavljati rješavanje posebno prva dva životna pitanja za Krajinu?

ODGOVOR

Uvaženi potpredsjedniče,

Iako lokalnog karaktera i više u nadležnosti lokalne samouprave, nije naodmet da se i ovakvim temama povremeno pozabavimo u državnom Parlamentu.

Što se tiče vodosnabdijevanja prostora Krajine, Uprava javnih radova je nakon dobijanja saglasnosti od Ministarstva održivog razvoja i turizma, koje kordinira realizacijom projekata na izgradnji i rekonstrukciji sistema vodosnabdijevanja, pripremila tendersku dokumentaciju za izradu studije vodosnabdijevanja Opštine Bar.

Ova Studija, između ostalih, prepoznala je i područje Krajine. Javni tender za odabir najpovoljnijeg obrađivača biće raspisan već ove sedmice, a vrijednost je 70.000,00 eura.

Drugi dio Vašeg pitanja odnosi se na putni pravac Vladimir – Ostros, odnosno na dionicu regionalnog puta R-15 Virpazar – Ostros – Vladimir, dužine 18 km. Uprava za saobraćaj raspisala je tender za izbor projektanta za rekonstrukciju ove dionice.

Projektovanje je u toku i biće završeno do polovine naredne godine.

Procijenjena vrijednost radova za rekonstrukciju ovih 18 kilometara puta iznosi između 9 i 10 miliona eura. Nakon urađenog projekta, sagledaćemo mogućnosti i modalitete za finansiranje izgradnje tog značajnog putnog pravca.

I na kraju, posebno uvažavam Vaše ponovno interesovanje u odnosu na izgradnju i otvaranje graničnog prelaza Ckla – Zogaj, između Crne Gore i Republike Albanije i vjerujem da nas ministar unutrašnjih poslova sad pažljivo sluša.

Kao što i sami znate, Crna Gora i Albanija imaju odlične, prijateljske i dobrosusjedske odnose, i mi smo gotovo deceniju prije drugih država regiona otvorili zajednički granični prelaz Sukobin – Murićani, koji podrazumijeva i vršenje zajedničke policijske i carinske kontrole.

Nakon zajedničke sjednice dviju vlada prošle godine, potpisali smo Sporazum o otvaranju graničnog prelaza Ckla – Zogaj i očekujemo da će njegovo puštanje u rad ubrzati ekonomsko-turističku valorizaciju cijelog regiona Skadarskog jezera, i poboljšati mogućnosti za ekonomski razvoj i zapošljavanje stanovništva sa područja Krajine u Opštini Bar.

Kao što sam Vam rekao u aprilu 2018. godine kad ste se interesovali za izgradnju ovog graničnog prelaza, želim da ponovim da novi granični prelazi nemaju samo privrednu funkciju nego i veoma važnu funkciju stabilnosti i obezbjeđenja sigurnosti države.

Crna Gora će, vjerujem vrlo brzo, postati i spoljna granica EU. Zbog toga treba da obezbijedimo kvalitetnu mobilnost na graničnim prelazima, a da oni istovremeno znače i sigurnost i bezbjednost zajedničkog evropskog prostora.

Kroz intenzivnu komunikaciju i saradnju resora nadležnih za unutrašnje poslove, potvrđena je opredijeljenost da zajednički radimo na podizanju nivoa bezbjedosti granica i u Crnoj Gori i u Albaniji, a paralelno sa tim, da obezbijedimo i bolju operativnost i prohodnost na graničnim prelazima.

Svjesni smo prisutnih izazova i prijetnji organizovanog kriminala, krijumčarenja, i ilegalnih migracija.

Upravo je i svrha šengenskog sporazuma na nivou Evropske unije bila ne samo ukidanje unutrašnje granične kontrole, nego i stvaranje boljih uslova za nadzor vanjskih granica i borbu protiv prekograničnog kriminala.

Želim u tom smislu da informišem da Crna Gora, uz podršku Evropske komisije, uspješno realizuje mjere iz Šengenskog akcionog plana i predano radimo na modernizaciji infrastrukture na graničnim prelazima, boljoj tehničkoj opremljenosti i obučenosti granične policije.

Zbog svega navedenog, Vlada i nadležna ministarstva u kontinuitetu preduzimaju aktivnosti kako bi se poboljšala funkcionalnost graničnih prelaza, jer smatramo da uz efikasne kontrole treba raditi na boljoj propusnosti granica i pojednostavljanju procedura.

Što se tiče nedostajuće infrastrukture koja vodi ka ovom pograničnom lokalitetu, od Opštine Bar i zaduženih institucija obaviješten sam da je završen projekat saobraćajnice za granični prelaz Ckla – Republika Albanija, kao i odgovarajuća revizija od strane ovlašćenog inženjera.

U toku je priprema tenderske dokumentacije za izbor najpovoljnijeg ponuđača za izvođenje radova.

Javno nadmetanje će biti objavljeno do 25.12.2019. godine. Dužina saobraćajnice iznosi 1,4 km sa dvije saobraćajne trake širine 2x2,75 m sa dodatnim obostranim ivičnim trakama. Projektantska vrijednost radova je oko 800.000 eura, a njihov početak i završetak planiran je u 2020. godini.

Poslaniče Nimanbegu,

Naš cilj je dalje unapređenje regionalne saradnje i dobrosusjedskih odnosa dviju država, kroz efikasniju prekograničnu saradnju, cjelovit razvoj infrastrukture, te unapređenje ekonomske aktivnosti i privredne razmjene.

Hvala na pažnji!

Klub poslanika SNP - DEMOS

Srđan Milić

POSLANIČKO PITANJE

Shodno činjenicama da je Zakon o svojinsko-pravnim odnosima stupio na snagu 21.03.2009. a Zakon o državnoj imovini 28.03.2009.g.

Da li je Vlada Crne Gore u periodu od 28.03.2010.g. do danas (15.12.2019.g.) razmatrala Izvještaj o upravljanju državnom imovinom? Da li imamo bilans nacionalnog bogastva?

Da li način na koji ste, redom Milo Đukanović, Igor Lukšić pa opet Milo Đukanović na kraju, Vi, kao predsjednici Vlade Crne Gore „upravljali i štitili državnu imovinu” daje vam za pravo da, kršeći član 7 Ustava Crne Gore, a tiče se Zabrane izazivanja mržnje, pokušate oteti Imovinu o kojoj postoje svi relevantni podaci što je, opet, kršenje člana 58 Ustava Crne Gore?

Zbog toga me i interesuje kada je i na koji način Vlada razmatrala gore pomenuti izvještaj all i osnov svega – da li postoji bilans nacionalnog bogatstva. Jedan podatak – 2011. g. u zvaničnom dokumentu državnog organa je evidentirano da sva pokretna i nepokretna državna imovina u Crnoj Gori vrijedi 117.731.150,42 evra. Da li je ovo i dalje zvanični podatak odnosno vrijednost onoga čime raspolaže država Crna Gora, a upravlja Vlada? Ukoliko nije – Koliko na dan 31.12.2018.g. vrijedi sva državna imovina u Crnoj Gori?

Da li je Vlada Crne Gore pripremila i, ako jeste, da li je započela primjenu Strategije i plana upravljanja državnom imovinom i shodno tome – da li postoji popis te imovine i jedinstvena baza podataka o evidenciji nepokretnosti u državnom vlasništvu? Da li ste u saznanju da je Ministarstvo finansija, kao organ nadležan za nadzor finansija lokalnih samouprava, napravilo analizu da li takav popis postoji kod svih lokalnih samouprava i za koje konkretnе slučajeve je Vlada Crne Gore dala saglasnost lokalnim samoupravama da mogu otuđiti svoju imovinu od 13. jula 2015.g. do 15.11.2019.godine? Koliki su bili prihodi od izdavanja i/ili prodaje državne imovine i ko su bili partneri Države od 13.07.2015.g. do 15.11.2019.g. u ovom poslu? Da li postoji dug pravnih i fizičkih lica po tom osnovu i ko su dužnici na današnji dan sa iznosom ukupnog duga i po kojem osnovu; Šta je Ministarstvo finansija konkretno uradilo po osnovu duga koji su imali pravna i fizička lica prema državi Crnoj Gori shodno odgovoru Ministarstva finansija na moje pitanje od 23.07.2015.g. zavedenog u Ministarstvu pod klas. brojem 00-61-2/15-171/2.

ODGOVOR

Nijesam iznenađen pitanjem koje ste postavili, budući da ste tokom vašeg poslaničkog mandata više puta javno iznosili kritike i na račun upravljanja državnom imovinom.

Međutim, zadržali ste se samo na javnim kritikama, iako vam je poznato da smo u Vladi uvijek bili otvoreni za razmatranje inicijativa koje doprinose rješavanju aktuelnih izazova važnih za dalji razvoj crnogorskog društva.

Svakako da Vlada već preduzima i preduzimaće aktivnosti koje treba da obezbijede izvršavanje zakona koji su donijeti u ovom Parlamentu, u prvom redu mislim na Zakon o državnoj imovini, kao i Zakon o svojinsko-pravnim odnosima, za čije donošenje je potrebna dvotrećinska većina glasova poslanika.

Budući da ste postavili više međusobno povezanih pitanja, počeo bih od obaveze izvještavanja o upravljanju državnom imovnom.

Vjerujem da pratite rad Vlade i da znate da Uprava za imovinu kao organ nadležan za upravljanje državnom imovinom, svake godine podnosi Ministarstvu finansija i Vladi izvještaj o svom radu, koji uključuje i dio o upravljanju državnom imovnom, a ti dokumenti su javno dostupni.

Podatak o vrijednosti imovine kojom raspolaže država Crna Gora, koji pominjente, prema informacijama koje sam dobio od ministra finansija – nije zvaničan, a ni tačan, imajući u vidu da je procjena državne imovine proces koji još uvijek nije završen.

Itekako smo svjesni značaja i važnosti uspostavljanja jedinstvene evidencije državne imovine.

I ono što je nažalost tačno i gdje ste u pravu, i što imam obavezu da kažem javno – jeste da ni nakon deset godina od donošenja Zakona o državnoj imovini nije uspostavljena jedinstvena evidencija državne imovine.

Da li se svih ovih godina radilo na tome? Radilo se, ali nedovoljno!

Nedovoljno efektivno, i rekao bih stihjski, svako iz svoje nadležnosti, bez koordinacije i konkretnih rezultata, što je i Državna revizorska institucija konstatovala u svom izvještaju iz juna 2019. godine.

Informacije koje sam dobio od Ministarstva finansija ukazuju mi da se mora temeljno mijenjati pristup i odnos svih nadležnih organa prema ovom pitanju, i budite sigurni dok god budem to mogao i dok god budem u prilici da će se lično baviti ovim pitanjem.

Kada je u pitanju procedura prodaje i davanja u zakup državne imovine, u skladu sa važećim zakonskim propisima, postupak mogu sprovoditi i drugi državni organi, uz prethodno pribavljenu saglasnost Vlade.

Prema podacima Ministarstva finansija, prihodi po osnovu prodaje i davanja u zakup pokretne i nepokretne državne imovine, za period 2015-2018. godine su sljedeći:

- u 2015. godini – 3.270.929,76 €,
- u 2016. godini – 293.312,57 €,
- u 2017. godini – 3.092.023,99 € i
- u 2018. godini – 3.235.348,40 €.

Partneri u navedenim pravnim poslovima bila su 284 fizička i pravna lica, dok su podaci za 2019. godinu u obradi i mogu biti naknadno dostavljeni.

Shodno podacima Uprave za imovinu svi dužnici navedeni u aktu Ministarstva finansija od 21.07.2015. godine, a koji je Vama poslaniče Miliću ranije dostavljen, izmirili su obaveze prema državi po osnovu zakupa državne imovine.

Potpuno sam saglasan da pitanje načina upravljanja državnom imovinom zaslužuje strateški pristup sa opravdanim i cjelishodnim mjerama, i da ćemo ih tako i tretirati, nakon što se završi postupak uspostavljanja jedinstvene evidencije državne imovine. Ovdje nije u pitanju samo evidencija, nego državna imovina je snažan i nesporan razvojni potencijal zemlje. Kao što sam rekao na početku, slažem se sa Vama, nijesmo uradili sve što smo trebali, morali smo uraditi više i moraće se uraditi više, makar u Vladi preduzimali i druge mjere koje se tiču i promjene organizacije, ali i jačanje kadrovskog potencijala da ovo pitanje uredimo u skladu sa Zakonom, i u skladu sa ekonomskim i nacionalnim interesima.

Hvala.

Klub poslanika Socijaldemokrate i Liberalna partija Crne Gore

Boris Mugoša

POSLANIČKO PITANJE

Koje mjere Vlada Crne Gore preduzima u cilju razvoja crnogorskog sela, s obzirom na to da značajan broj djece i omladine iz seoskih područja odlučuju da život nastave u gradu?

Na jubilarnom desetom zasjedanju Dječjeg parlamenta, održanom u Skupštini Crne Gore 19. novembra, učenici seoskih osnovnih škola ukazali su na niz problema sa kojima se suočavaju i koji im znatno otežavaju uslove za život na selu (neadekvatna putna infrastruktura, loša rasvjeta, dotrajalost elektromreže, školski objekti nijesu u dobrom stanju, stara vozila za prevoz učenika, nedostatak sportskih sadržaja, rijetki dolasci lječara, slab plasman poljoprivrednih proizvoda i nepostojanje organizovanog otkupa i dr.).

Molim Vas da mi odgovor dostavite i u pisanoj formi.

ODGOVOR

Hvala vam poslaniče, uvijek postavljate veoma važna i aktuelna pitanja, pitanja od suštinskog značaja, ne samo za aktuelnu politiku i vladu, nego za ukupne strateške politike društva u cjelini. I takođe se slažem da je dobro i poželjno da ovakva pitanja češće otvaramo u parlamentu i da se sa njima bavimo, a ne iracionalnim pitanjima, pitanjima naših razlika koje su nesporne i koje ni jedan istorijski politički proces ne može eliminisati. Razlike nijesu da nas dijele, nego vjerovatno da nas podstiču da bolje radimo i da imamo veći nivo razumijevanja. Vjerujem da će Crna Gora jednog dana biti u takvom stanju. Dakle, hvala vam na vašem pristupu uvjek i svakom prilikom kada sam u parlamentu.

Takođe pozdravljam i to što u ovom kontekstu dajete refleksiju zasjedanja Dječjeg parlamenta, jer na taj način obezbjeđujemo da se glas djece snažnije čuje, a tim prije što je na posljednjem zasjedanju Vlada morala imati više predstavnika. Ovo se prije svega odnosi na ministre, i vjerujem da ćemo naredni put imati bitno drugčiju sliku. Nadam se da ova poruka mojim kolegama ministrima neće završiti u mikrofonu, nego u njihovom podsjetniku važnih obaveza, a ovo jeste bila važna obaveza.

Naime, poslaniče, dva su vrlo važna aspekta Vašeg pitanja. Položaj mlađih i razvoj sela. Uvjeravam Vas da i jedno i drugo imaju našu nepodijeljenu pažnju. Međutim, i ovom prilikom podsjećam da se višedecenijsko zaostajanje u razvoju ne može nadoknaditi ni za godinu, ni za dvije, ni za pet. To je proces koji traži vrijeme i rad. No, mi smo mu naredni. Vjerujem da se kroz ovo pitanje i vaš pristup sada jasno pokazuje insistiranje ove vlade na razvoju Sjevera. Suštinski odgovor na pitanje raseljavanja u odnosu na ozbiljna demografska pitanja.

Više puta smo se saglasili da je kvalitetna saobraćajna infrastruktura prvi i najvažniji preduslov ukupnog razvoja, stoga svi naši razgovori na ovu temu počinju i završavaju obnovom i izgradnjom puteva.

Uzmimo za primjer saobraćajnicu Jezerine – Lubnice, u koju Vlada ulaže preko 30 miliona eura. Nakon završetka ovog projekta od Lubnica do najsavremenijeg zimskog rizorta Kolašin 1600 trebaće svega 10-ak minuta novoizgrađenim tunelom. Suvišno je govoriti koliki razvojni

potencijal ova saobraćajnica otvara za cijelo područje. Od izgradnje hotela i turističkih naselja do poljoprivredne proizvodnje koja će biti neophodna za njihovo snabdijevanje.

Isti je slučaj i sa bjelopoljskim selima koja uz Bistricu vode ka Đalovića pećini i skijalištu Cmiljača u koje Vlada trenutno višemilionski investira.

Jednako tako, izgradnja autoputa imaće direktni uticaj na razvoj crnogorskih sela i to je projekat čije će multiplikativne efekte najbolje osjetiti ona mjesta koja se nalaze u potezu od Bara do Boljara.

Dakle, vrlo jasno - dobra saobraćajna mreža, odnosno izgradnja puteva je najdirektniji odgovor na Vaše pitanje.

Drugi, važan stub ukupnog razvoja je kvalitetna energetska infrastruktura. Detaljnije sam o tom pitanju govorio, a Vi takođe podsjetili, u odnosu na pitanje, kroz pitanje poslanika Vukovića. Naime, bez pouzdanog i kvalitetnog napajanja električnom energijom ne možemo govoriti o životu, a kamoli o razvoju.

Stoga je posebno važno da će naša nacionalna kompanija u narednih nekoliko godina uložiti preko 80 miliona eura u revitalizaciju dalekovoda i trafostanica, uglavnom na sjeveru.

Treći stub podrške ruralnim područjima čine direktni podsticaji razvoju i samozapošljavanju koje je na liniji komparativnih prednosti seoskih oblasti.

Naš odnos prema tom vidu razvoja ruralnih područja najbolje se oslikava u činjenici da Agrobudžet ove godine iznosi rekordnih 52,3 miliona eura, sa planom da se i u narednoj godini nastavi trend uvećanja.

I sâm sam nebrojeno puta insistirao da i Investiciono-razvojni fond posebnu pažnju posveti razvoju seoskih područja. Tako je u novembru mjesecu ove godine preko polovine kredita koje je plasirao ovaj fond bilo direktno usmjereni pojedinačnim poljoprivrednim proizvođačima.

Četvrto ali ne i manje važno je snaženje lokalne infrastrukture. Ali poslaniče Mugoša, moramo imati za koga! Posredstvom programa koji se realizuju preko Ministarstva poljoprivrede i ruralnog razvoja, odnosno iz kapitalnog budžeta države a preko lokalnih samouprava, u ruralnim područjima izgradaili, rekonstruisali i asfaltirali smo 170 kilometara seoskih puteva.

Dakle – koliko s kraja na kraj Crne Gore!

Stanovnicima sela moramo dati motiv da tamo započinju svoje biznise. Da zasnivaju porodice. Ipak, kazao sam, prethodno moramo ispuniti pomenute uslove – put, struja, podsticaj razvoju. Ako to uradimo - život na selu može biti privilegija!

Stoga paralelno radimo na unapređenju lokalne infrastrukture, pa je tako za preko 150 projekata uloženo oko 2,2 miliona eura. Između ostalih, dodatno su realizovana 132 projekta izgradnje vodovoda.

Samo je u rekonstrukciju i adaptaciju školskih objekata u Sukobinu kod Ulcinja, Vojnom selu kod Plava, bjelopoljskim Trubinama, Odžaku kod Pljevalja i nekolicini drugih, Vlada uložila blizu 1,5 milion eura.

A već naredne godine u pogodnijem uslovima nastavu će pohađati osnovci u Lubnicama kod Berana, na Njegovuđi kod Žabljaka, Župi Nikšićkoj, u Ravnoj Rijeci kod Bijelog Polja i u Dacićima kod Rožaja, i da ne nabrajam.

Dakle, poštovani Poslaniče Mugoša,

Više puta sam govorio da je Sjever 55% razvojnog potencijala Crne Gore i upravo na liniji takvog opredjeljenja Vlada je za tri godine u njegov razvoj, po različitim programima, uložila preko milijardu eura.

Nijesu bez razloga ni kapitalni investitori sa naše obale zainteresovani za širenje svoga biznisa na Sjever: Porto Montenegro, Luštica, Porto Novi – tačke svoga biznisa sada traže i na Sjeveru, kako bi mogli povezati ponudu između sjevera i juga na tako malom prostoru.

Ovakav zamajac turističkog razvoja, sa sve potentnijim zimskim turizmom u čiji razvoj se ulaže na desetine miliona eura, a uz nebrojene prirodne potencijale koje tek treba valorizovati, nalaže da budućnost Sjevera leži u poljoprivrednoj proizvodnji i proizvodnji hrane.

Uvjeren sam da seosko stanovništvo više neće morati da migrira ka gradovima za ispod-prosječne plate. Naprotiv! Siguran sam da ćemo za nekoliko godina, najviše deceniju, imati obrнутu migraciju – iz grada u sela.

Stoga ću i lično insistirati, u svim resorima, da se bez izuzetka podrži svaki mladi čovjek koji se opredijeli za ovakav vid samozapošljavanja. Da bude svoj gazda, i iz godine u godinu uvećava svoje domaćinstvo.

Na kraju, pozivam i vas i sve druge koji imaju predloge kako možemo podstići razvoj sela, da ih stavimo na dnevni red i učinimo sve da crnogorsko selo još snažnije zaživi, a za dobro sadašnjih i generacija koje dolaze.

Dozvolite mi samo na kraju, u kontekstu Vašeg pristupa da dam svoje viđenje problema migracije i ukupnih demografskih problema koji ima Crna Gora. Sami ste rekli da ovo nije samo naš problem. Ovo je danas problem najrazvijenijih država svijeta. Koliko je taj problem opterećujući za sve danas u svijetu, i Sveti otac je to pitanje postavio u razgovoru sa mnom kada je u pitanju Crna Gora, navodeći teške slučajeve velikih zemalja kao što su Španija i neke druge zemlje. Dakle, migracije se danas ne dešavaju samo kao ekonomski rezultat ili nemanje uslova života. Danas je to globalni trend u kojem ljudi se slobodno kreću, i pronalaze svoja interesovanja nezavisno od materijalnog položaja sa kojim raspolažu. Ali bez obzira i na taj generalni globalni proces, ovo su pitanja na kojima mi moramo dati odgovor i našim ljudima pružiti više povoljnijih prilika da budu u Crnoj Gori, ne samo da rade, nego da budu uz svoje porodice. Mladom čovjeku danas ne treba dati samo posao, nego mu treba obezbijediti zdravu kopču sa starijim generacijama, odnosno sa svojom porodicom. To treba biti strateški pristup. U Srbiji je prošle godine, prema statističkim podacima, Srbiju je napustilo oko 50.000 stanovnika, Hrvatsku blizu 50.000 stanovnika. Ovaj broj koji ste Vi govorili i u procentu i u nominalnom iznosu nije dramatičan za Crnu Goru, ali je zabrinjavajući i zbog toga je važno da se ovim pitanjima bavimo kada god imamo priliku, a parlament jeste najbolja ili jedna od najboljih prilika za to.

Hvala vam na pažnji.

**Posebni klub poslanika
Željka Savković**

POSLANIČKO PITANJE

Na osnovu člana 187 Poslovnika Skupštine Crne Gore, predsjedniku Vlade Crne Gore Dušku Markoviću postavljam sljedeće poslaničko pitanje:

Gospodine Markoviću, ako ste dosadašnji rad Vlade, na čijem ste čelu, ocijenili sa peticom, da li to znači da priznajete članove Ustava Crne Gore, Član 1 stav 2; član 17 stav 2; Član 19; Član 73; Član 147 stav 1 i 152 stav 2; ukoliko priznajete zašto ste neustavno oduzeli stečeno pravo prava majkama, korisnicama naknada sa troje i više djece? Podsjećam Vas, da ste upravo Vi u ovoj Sali skoro izjavili, da se zakoni koji se donose u ovoj Skupštini, moraju poštovati za sve podjednako.

ODGOVOR

Poslanice Savković,

Odgovoriću Vam na ovo postavljeno pitanje, iako se ono vrlo često koristi kao snažna propaganda protiv ove Vlade, praktično od prvog dana njenog funkcionisanja.

A u ovoj istoj sali 29. juna 2017. godine lično sam učestvovao u objedinjenom pretresu Predloga zakona o izvršenju Odluke Ustavnog suda Crne Gore (U-I broj 6/16 od 19. april 2017. godine „Službeni list CG“ br.31/17); i Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti i tim povodom iznio stav Vlade koju predstavljam.

Nije odgovorno niti ozbiljno govoriti sa mjesta poslanika da je Vlada neustavno oduzela stečena prava majkama – korisnicama naknada sa troje i više djece.

Više puta sam rekao da na javnim funkcijama, a posebno u Parlamentu, ne treba da bude ni jedan pojedinac koji nije spremjan da poštuje Ustav.

Država, njen pravni sistem i ustavno uređenje moraju biti iznad svih političkih interesa, a uvijek iznad onih iza kojih ne staje argumentacija i činjenice.

Baš zato, poslanice Savković, što Vlada poštuje Ustav i podstiče i insistira na zakonitom radu svih institucija, i zato što je Crna Gora država socijalne pravde, predložili smo Skupštini relevantne predloge zakona, kako bismo prije svega ublažili štetu od onih zakonskih rješenja donijetih ad-hoc, koja su prijetila da državu pošalju u bankrot.

Na taj način uspostavili smo praksu da se prije svega mora voditi računa o državnom interesu, te da se prije predlaganja zakona moraju sprovesti odgovarajuće socijalno-ekonomski i finansijske analize.

A posebno da se moraju poštovati sopstvene institucije i da se na valjan i demokratski način treba boriti za prava građana i njihov bolji život.

Donošenjem Zakona o izvršenju Odluke Ustavnog suda (U-I broj 6/16 od 19. april 2017. godine „Službeni list CG“ br.31/17) i Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti, uspostavljen je sistem pravičnosti koji je zakonom na koji se pozivate bio u značajnoj mjeri izostao.

Da prevedem – jedno neustavno stanje Vlada i Parlament pretvorili su u zakoniti ambijent.

Kao što znate, Vlada je veoma pažljivo vodila računa o onome što su bila legitimna očekivanja korisnica koje su ovo pravo stekle na osnovu neustavnog zakona, jer je to princip koji proizilazi iz načela pravičnosti.

Podsjetiću Vas i na podatak da je iz državnog budžeta baš tim neustavnim zakonom otišlo skoro 86 miliona eura, narušavajući principe pravednosti i nediskriminacije.

Tako da nema govora o tome da je Vlada neustavno oduzela stečena prava majkama – korisnicama naknada sa troje i više djece.

Ustavni sud Crne Gore, kao jedini nadležan da odlučuje o saglasnosti zakona sa Ustavom, utvrdio je da sporne odredbe nijesu bile u saglasnosti sa Ustavom.

Vlada je bila dužna da odluku suda sproveđe, i to je učinila na odgovoran i najbolji mogući način, poštujući principe pravednosti, jednakih mogućnosti za sve građane, kao i načela legitimnog očekivanja.

Cijena primjene Zakona o izvršenju odluke Ustavnog suda je preko 27 miliona eura, dok sredstva za aktivne mjere zapošljavanja, kao prateća socijalna mjeru, iznose 5 miliona eura na godišnjem nivou.

Dakle, stiče se utisak da je Vlada uradila nešto neustavno, uzela pare za sebe i tako dalje. Ne, vratili smo situaciju u legitimnost a vidite da 27 miliona trošimo novca za legitimna očekivanja i pravičan pristup.

Dalje, na osnovu Zakona o izvršenju Odluke Ustavnog suda Crne Gore pravo na naknadu sada ostvaruje oko 2.300 korisnica, koje su zbog prethodno ostvarene naknade prekinule radni odnos i kojima se pored naknade obračunavaju i propisani doprinosi.

Za ostvarivanje navedenog prava godišnje se opredijeli oko 9 miliona eura.

Nadalje, korisnicama koje su prije korišćenja prava na naknadu po osnovu rođenja troje ili više djece bile korisnice penzije, vraćen je taj status.

I na kraju, tačno je da sam dosadašnji rad Vlade, kojom rukovodim, ocijenio peticom jer je svaka politika dala rezultat, uključujući i socijalnu. Dozvolite mi kada ocjenujem rad svoje Vlade i njene rezultate budem i subjektivan i da sam, možda, i pretjerao, ali, suštinski pravu ocjenu, jedinu mjerodavnu o radu ove Vlade daće građani na izborima.

Ali ima prostora za bolje i siguran sam da možemo uraditi mnogo više. Nadam se da mi u ovom Parlamentu neće biti zabranjeno da dajem ocjenu o radu svoje Vlade, jer, očigledno, Vlada nema pravo na svoj stav, pa i njen premijer.

Vlada radi na stvaranju ambijenta u kojem ćemo valorizovati nesporne resurse, a upravo oni su osnova da svaki pojedinac i svaka porodica može da radi, i da obezbijedi kvalitetne uslove za život.

Hvala Vam!